

ligning skulde blive nødvendig; men ved Siden
 deraf har jeg antaget, at den Tillæbelse, som det
 nu er foreslaaet at give Sognecommunerne, til
 uden Approbation at kunne optage Laan af
 temmelig bethdelige Beløb, som først vilde blive
 at afbetale sigst i næste Regnskabsaar, ubetinget
 maatte aabne dem Udveit til at faae bæffet
 saadanne overordentlige Udgifter, uden at behøve
 at sætte det temmelig besværlige Apparat igang,
 at foretage en ny Ligning med Estersyn, særlig
 Opkrævning osv. Jeg troer, at et Laan i de
 allerfleste Tilfælde vil være en langt lettere
 Udveit for Communerne til at skaffe disse dog
 umuligt meget bethdelige Overfridelser tilveie.
 At jeg iøvrigt ikke skulde reise nogen af-
 gjort Modstand imod, at en Tillæbelse til at
 foretage en Tillægs-ligning bliver optagen i Ud-
 kastet, behøver jeg vel neppe at nævne; men
 jeg anseer det overhovedet ikke for heldigt, at
 saadanne Tillægs-ligninger finde Sted. I samme
 Forhold som det er let at faae suppleret den
 oprindelige Ligning, bliver man nemlig mindre
 omhyggelig med Ligningen af det oprindelige
 Bidget, hvorpaa Hovedligningen støtter sig. —
 Der er fra flere Sider reist Indvending imod
 de i Lovforslaget foreslaaede Tidsfrister, blandt
 Andet ogsaa den for Regnskabsaflæggelsen. Jeg
 troer dog ikke, det vil være vanskeligt, end sige
 umuligt, at faae aflagt Regnskabet indenfor den
 foreslaaede Tid. Det gaaer med dette som
 med saamange andre Forhold i Livet; naar man
 veed, at man skal være særdig, bliver man det,
 og sætter man en længere Tidsfrist, benyttes
 denne ogsaa, men Tiden benyttes mindre.
 Naar der udtrykkelig er henviist til, at det er
 vanskeligt at faae Bilagene til Regnskaberne
 indbragne i en Maaned efter, at Regnskabs-
 terminen er udløben, maa jeg hentyde til, at
 det staaer vedkommende Regnskabsfører frit for
 at indbræbe Bilagene længe før, og det
 vil altsaa kun være med Hensyn til de
 Udgifter, som falde i den sidste Deel af
 Regnskabsperioden, at det kunde være vanskeligt
 at skaffe Bilagene tilveie; men der er en meget
 fortræffelig Maade, hvorpaa man kan sikre sig
 Bilagene, og det er den, at man ikke betaler
 Pengene ud, før man har dem. Jeg troer, at
 en hurtig Forretningsgang ikke er afveien, og
 at det ikke i alle Tilfælde er overflødig at

fremtvinge denne i Communerne. — Det ærede
 Medlem for Ringhøbing Amts 2den Valgkreds
 (Naberg) gjorde blandt Andet opmærksom paa,
 at det ikke vilde være heldigt, om man affaar
 Afgangen til, at en Commune kunde deles i
 flere Dele, saaledes som det nu er Tilfældet;
 men jeg vil kun henvise til, at jeg ikke troer,
 der i Lovudkastet er noget Spor af, at det har
 været Hensigten at affære den Afgang, der
 nu er til at fremkalde en saadan Deling,
 hvilken iøvrigt har sine meget store Vanskelig-
 heder, og som meget vanskelig bliver tilveiebragt
 med alle de Interesseredes Samtykke. Naar
 der opstaaer Duffe om en Deling af en Com-
 mune, kan man være ganske vis paa, at der i
 99 af 100 Tilfælde reiser sig en ligesaa bestemt
 Modstand derimod fra den ene Deel. Det er
 her, som altid, de oeconomicke Hensyn, som ere
 de overveiende, og naar det er til oeco-
 nomicke Fordeel for den ene Deel at ud-
 skilles, er det ganske vist til oeconomicke Tab
 for den anden, at det skeer, hvorfor det
 altsaa er meget let forklarligt, at der saa at
 sige aldrig eller meget sjældent kommer en Enig-
 hed derom tilstede. Jeg skal indbrømme, at
 det i enkelte Tilfælde er andre Hensyn — f.
 Ex. Hensynet til Velggenhed o. s. v. — der
 gjøre sig gjældende i saa Henseende, men Duf-
 ften vil da ogsaa for Fremtiden ligesaavel som
 nu kunne fyldestgøres efter de gjældende Be-
 stemmelser. Den ærede Rigsdagsmand for
 Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) gjorde
 blandt Andet en Indvending af mere formel
 Natur, idet han bemærkede, at §§ 7 og 17,
 som kun ere midlertidige, ogsaa burde have en
 anden Plads i Lovforslaget, som midlertidige
 Bestemmelser. Rigtigheden heraf skal jeg ikke
 benægte, men jeg maa gjøre opmærksom paa,
 at der i flere af Lovens Paragrapher er lignende
 Bestemmelser af kun forbigaaende Betydning,
 som f. Ex. i §§ 3 og 4 om, at Sognepræsten
 udelukkes fra Sogneforstanderskabet, og der
 maatte altsaa ogsaa gives dem den samme
 Plads, eller rettere, de paagjældende Dele af
 Paragrapherne maatte udsøndres, for correctere
 at optages under midlertidige Bestemmelser.
 Noget stor Opfordring til at foretage en saa-
 dan Omflytning kan jeg dog ikke see, at der er
 tilstede. — Amtmandens Stilling i Amtsrå-